

Tremolaran els arbres

ALBA ÀLVAREZ I ANDREU VALOR

Aquest desig creixent
que em fa reviure ombres,
custodia en mi el secret,
deliri d'un vers encobert.

Sentir com un calfred.
Notar com em recorres
per evocar l'alè amb la pell
que habita en mi des del record.

Tremolaran els arbres,
el ball de les parpelles.
I en cada absència combatre l'enyor per tu.

Mirar la mar, ser part de la llum.
Trobar-te en la solitud.
Fer risc de la por que sent i capturar la nit. Innocents.

Ser llavis en la perversió, fidels a embogir.
I si hem de somiar, somiem que el somni escriurà el futur.

No vull respostes al vent. No cerque el dolor, ni vull la inquietud.
M'endinse al plaer, prodigi en la ment, que em fa ser part de tu.

Cossos latents per clamar. Rebrega't a mi abans de marxar.
Que fer-nos l'amor, irrompre l'instint, no siga una invenció.

Per capturar un sol bes i sobreviure a l'intent,
et done la mà i faig camí anhelant que un dia canvie aquest final.

ÀLVAREZ, Alba; VALOR, Andreu.